

روش سکه زدن

پیش از پدید آمدن ماشین آلات صنعتی در دنیا، اصولاً با دو روش متفاوت ضرب سکه صورت می گرفت یکی توسط چکش و دیگر وسیله قالب ریزی.

در ایران از کهنترین روزگار تا پیش از ماشینی شدن ضرب سکه، از روش چکش استفاده می شد. البته موارد بسیار نادری هم هست که روش قالب ریزی در ضرب سکه به کار رفته است.

روشی که در ایران برای ضرب سکه های چکشی به کار می رفت، چنین بود که قطعات فلز یا آلیاژ مورد نظر را که غالباً دایره ای یا بیضی شکل و گهگاه هم چهار گوش بود، ابتدا وزن می نمودند و سپس سر سکه را بر آن می نهادند و بعد از اینکه آنرا تنظیم می کردند، چکش را با شدت بر سر سکه می زدند و بدین ترتیب نقشی که بر سر سکه بود، بر سکه منتقل می گشت. سر سکه ها قطعه فلزی از آلیاژ سخت بوده است معمولاً استوانه ای شکل که چهره شاه یا پیکر حیوانات یا نوشته مورد نظر به طور وارونه بر آن کنده شده بود و از آنجا که برای ضرب هر سکه، سر سکه ویژه ایبه کار می رفت، ضربخانه ها سر سکه های متعددی در اختیار داشتند. شایان ذکر است که در آن روزگار مردم زر یا سیم نامسکوک را به کارگاه های سکه زنی می بردند و با پرداخت بهای سوخت و مزد کارگر و استاد چاپ سکه زن و اجرت ضربخانه باشی، آنها را که به سکه تبدیل یافته بود تحویل می گرفتند.